

INSTYTUT HISTORII PAN	
Wpłynęło: 25.10.2021	Znak:
Ref:	Zał:

RADA DOSKONAŁOŚCI NAUKOWEJ

Warszawa, 27 września 2021 r.

BCK-I-O/RN-656/20

DECYZJA

Na podstawie art. 21 ust. 2 i art. 27 ust 6 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r. poz. 1789 z późn. zm.) w zw. z art. 179 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1669 z późn. zm.), Rada Doskonałości Naukowej po rozpatrzeniu odwołania dr. hab. Juliusza Tym z dnia 19 listopada 2020 r. od uchwały z dnia 24 września 2020 r. nr 1/3/2020 Rady Naukowej Instytutu Historii im. Tadeusza Manteuffla Polskiej Akademii Nauk w Warszawie o odmowie przedstawienia dr. hab. Juliusza Tym do tytułu profesora nauk humanistycznych

- utrzymuje w mocy ww. uchwałę z dnia 24 września 2020 r. nr 1/3/2020 Rady Naukowej Instytutu Historii im. Tadeusza Manteuffla Polskiej Akademii Nauk w Warszawie o odmowie przedstawienia dr. hab. Juliusza Tym do tytułu profesora nauk humanistycznych.

UZASADNIENIE

Rada Naukowa Instytutu Historii im. Tadeusza Manteuffla Polskiej Akademii Nauk w Warszawie uchwałą nr 1/3/2020 z dnia 24 września 2020 r. nie poparła wniosku o nadanie tytułu profesora dr. hab. Juliuszowi Tym i odmówiła przedstawienia Prezydentowi RP do tytułu profesora nauk humanistycznych. W jej uzasadnieniu wskazano, iż jakość dorobku jest niewystarczająca do nadania dr. hab. Juliuszowi Tym tytułu naukowego profesora, tym samym w wyniku głosowania odmówiono poparcia wniosku dr. hab. Juliusza Tym (32 osoby głosujące, 14 głosów „za”, 12 głosów „przeciw”, 6 głosów wstrzymujących się).

Od powyższego rozstrzygnięcia strona w ustawowym terminie złożyła odwołanie datowane na dzień 19 listopada 2020 r. W odwołaniu Kandydat wyraża swoje

Rada Doskonałości Naukowej
Plac Defilad 1 (Pałac Kultury i Nauki, XXIV p.)
00-901 Warszawa
kancelaria@rdn.gov.pl

tel. 22/ 656 60 98
fax: 22/ 656 63 28
e-mail:

www.rdn.gov.pl

Klauzula informacyjna dotycząca przetwarzania danych osobowych w Radzie Doskonałości Naukowej dostępna jest na stronie:
www.rdn.gov.pl

niezadowolenie z zaskarżonej decyzji, prowadzi polemikę z treścią wydanych w postępowaniu negatywnych recenzji i wskazuje na istnienie konfliktu interesów pomiędzy nim a recenzentem - prof. dr. hab. Januszem Zuziakim.

Należy wskazać, że od dnia 1 stycznia 2021 r. Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów została zniesiona a w jej obowiązki wstąpiła Rada Doskonałości Naukowej. Na podstawie art. 189 ust. 4 ustawy z dnia 3 lipca 2018 roku Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, z dniem 31 grudnia 2020 r. znosi się Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów. W związku powyższym w przedmiotowym postępowaniu Rada Doskonałości Naukowej prowadzi sprawę w następstwie prawnym Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów.

Rada Doskonałości Naukowej zgodnie z art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2013 r. Nr 65, poz. 595 z późn. zm.) podejmuje uchwały po zasięgnięciu opinii co najmniej jednego recenzenta. Uchwały o niezatwierdzeniu uchwał o nadanie stopnia lub odmowie przedstawienia kandydata do tytułu profesora w sprawach, o których mowa w art. 15 ust. 2 oraz w art. 28 ust. 4, mogą być podjęte po zasięgnięciu opinii co najmniej dwóch recenzentów, w tym co najmniej jednego spoza składu Rady Doskonałości Naukowej. Rada Doskonałości Naukowej powołała dwóch rzeczoznawców: prof. dr. hab. Tomasza Schramma oraz prof. dr. hab. Aleksandra Smolińskiego. Obie sporządzone w niniejszej sprawie recenzje są negatywne dla Kandydata.

Zespół I Nauk Humanistycznych Rady Doskonałości Naukowej w dniu 2 września 2021 r. po zapoznaniu się z odwołaniem dr. hab. Juliusza Tym od uchwały z dnia 24 września 2020 r. nr 1/3/2020 Rady Naukowej Instytutu Historii im. Tadeusza Manteuffla Polskiej Akademii Nauk w Warszawie o odmowie przedstawienia dr. hab. Juliusza Tyma do tytułu profesora nauk humanistycznych, w głosowaniu tajnym wypowiedział się za utrzymaniem zaskarżonej uchwały, której dotyczy odwołanie (wynik głosowania: za uwzględnieniem odwołania – 1 głos, przeciwko – 16 głosów, wstrzymujących się – 0 głosów).

Prezydium Rady Doskonałości Naukowej w dniu 27 września 2021 r., po zapoznaniu się ze stanowiskiem Zespołu postanowiło w głosowaniu tajnym nie uwzględnić odwołania i utrzymać w mocy zaskarżoną uchwałę (wynik głosowania: za uwzględnieniem odwołania – 2 głosy, przeciw - 7 głosów, wstrzymujących się - 0 głosów).

Z akt sprawy wynika, że zaskarżona uchwała Rady Naukowej Instytutu Historii im. Tadeusza Manteuffla Polskiej Akademii Nauk w Warszawie podjęta została po rozważeniu wszystkich istotnych okoliczności, w tym wzięciu pod uwagę braku spełnienia wymogów z art. 26 ustawy o stopniach naukowych. Postępowanie zostało przeprowadzone z należytą starannością i z zachowaniem wszelkich procedur wynikających z tych regulacji. Na dzień wydawania przedmiotowej decyzji strona nie spełnia ustawowych przesłanek do przedstawienia jej do tytułu profesora.

Zgodnie z art. 26 ust. 1 ustawy o tytule naukowym i stopniach naukowych oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki: tytuł profesora może być nadany osobie, która uzyskała stopień doktora habilitowanego lub osobie, która nabyła uprawnienia

równoważne z uprawnieniami doktora habilitowanego na podstawie art. 21a, oraz:

- 1) posiada osiągnięcia naukowe znacznie przekraczające wymagania stawiane w postępowaniu habilitacyjnym;
- 2) posiada doświadczenie w kierowaniu zespołami badawczymi realizującymi projekty finansowane w drodze konkursów krajowych lub zagranicznych lub odbyła staże naukowe w instytucjach naukowych, w tym zagranicznych, lub prowadziła prace naukowe w instytucjach naukowych, w tym zagranicznych;
- 3) posiada osiągnięcia w opiece naukowej - uczestniczyła co najmniej:
 - a) raz w charakterze promotora w przewodzie doktorskim zakończonym nadaniem stopnia oraz
 - b) raz w charakterze promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim zakończonym nadaniem stopnia lub uczestniczy w charakterze promotora w otwartym przewodzie doktorskim, oraz
 - c) dwa razy w charakterze recenzenta w przewodzie doktorskim lub w przewodzie habilitacyjnym lub w postępowaniu habilitacyjnym.

Już sam brak możliwości spełnienia jakiejkolwiek przesłanki określonej w art. 26 ust. 1 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki eliminuje możliwość podjęcia uchwały o przedstawieniu Kandydata do tytułu profesora.

Zgodnie z brzmieniem art. 179 ust. 2 Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1669 ze zm.) w okresie od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, tj. w okresie od dnia 1 października 2018 r. do dnia 30 kwietnia 2019 r. przewody doktorskie, postępowania habilitacyjne i postępowania o nadanie tytułu profesora wszczyna się na podstawie przepisów dotychczasowych. Z uwagi na powyższe zastosowanie znalazła ustawa z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2013 r. Nr 65, poz. 595 z późn. zm.).

Dr hab. Juliusz Tym jest absolwentem Instytutu Historii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu i w 1994 r. obronił pracę magisterską pod tytułem: *Front ufortyfikowany Łuku Odry-Warty 1943-1945*. Po zakończeniu studiów Kandydat podjął zawodową służbę wojskową, początkowo w jednostce wojskowej w Wędrzynie, a następnie w Warszawie. W jej trakcie rozpoczął studia doktoranckie w Akademii Obrony Narodowej w Warszawie. W dniu 25 października 2006 r. Kandydat uzyskał stopień naukowy doktora nauk wojskowych w specjalności sztuka wojenna nadany przez Radę Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego na podstawie dysertacji pt. *Operacyjno-taktyczne użycie kawalerii samodzielnej Wojska Polskiego w latach 1921-1939*. Kandydat w dniu 28 maja 2013 r. uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dyscyplinie historia. Podstawą uzyskania stopnia była monografia pt. *Wojska pancerne Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie 1940-1947: doktryna, organizacja, szkolenie i działania bojowe*.

Dr hab. Juliusz Tym od uzyskania stopnia naukowego doktora nauk wojskowych w dniu 25 października 2006 r. do otrzymania stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych, tj. do dnia 28 maja 2013 r. opublikował 7 monografii, w tym dwie

współautorskie, 13 artykułów naukowych w czasopismach krajowych, 14 opracowań naukowych w monografiach zbiorowych oraz 5 recenzji. W sumie stanowi to 39 publikacji, w tym pięć monografii autorskich. Natomiast pohabilitacyjny dorobek naukowy dr. hab. Juliusza Tyma składa się z: 4 monografii, 10 artykułów w polskich czasopismach historyczno-wojskowych, głównie w „Przeglądzie Historyczno-Wojskowym”, artykułu w czasopiśmie zagranicznym i recenzji oraz 19 publikacji współautorskich lub rozdziałów w monografiach wieloautorskich. Łącznie stanowi to 35 publikacji. Wątpliwe jest zaś zaliczenie do dorobku pohabilitacyjnego Kandydata drugiego wydania monografii pt. *Kawaleria w operacji i walce. Koncepcje użycia i wyszkolenie kawalerii samodzielnej Wojska Polskiego w latach 1921-1939*, Warszawa 2014, różniące się od pierwotnego wydania nielicznymi poprawkami i uzupełnieniami.

Jako najważniejsze osiągnięcia naukowe Kandydat wskazał monografię pt. *Wielkopolska Brygada Kawalerii w 1939 roku* podzieloną na wstęp, 10 rozdziałów oraz obszernie zakończenie, szczegółowy załącznik, zawierający obsadę personalną Wielkopolskiej Brygady Kawalerii 31 sierpnia 1939 r., bibliografię, a także dwa indeksy: nazwisk i nazw geograficznych. W I rozdziale Autor ukazał genezę Wielkopolskiej Brygady Kawalerii i jej poprzedników, w następnym skoncentrował badania na przebiegu przygotowań wojennych i mobilizacji Brygady, a z kolei w rozdziale III na potencjale i koncepcjach wojennego wykorzystania tego związku taktycznego kawalerii. Rozdział IV monografii został poświęcony odtworzeniu zadania Wielkopolskiej Brygady Kawalerii w obronie województwa poznańskiego do 4 września 1939 r., a rozdział V genezie jej kolejnego zadania wycofania. Rozdział VI szczegółowo ukazuje przebieg natarcia Wielkopolskiej Brygady Kawalerii w kierunku Walewic, Bielawy i Głowna oraz jej walkę w okrażeniu w pierwszym okresie bitwy nad Bzurą (9-12 września 1939 r.), a rozdział VII w boju spotkaniowym nad dolną Bzurą w dniach 14-15 września 1939 r. Kolejny rozdział obszernie odtwarza działania odwrotowe Wielkopolskiej Brygady Kawalerii w dniach 16-20 września 1939 r. oraz jej udział w obronie Warszawy, Rozdział X przybliży wydarzenia związane z Ośrodkiem Zapasowym Wielkopolskiej Brygady Kawalerii i jego wykorzystaniem w kampanii polskiej w 1939 r.

Kandydat od nadania stopnia doktora do uzyskania stopnia doktora habilitowanego wygłosił 23 referaty na krajowych konferencjach naukowych. Po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego aktywność dr. hab. Juliusza Tyma w tym zakresie wzrosła i obejmuje 44 wygłoszone referaty, głównie w trakcie krajowych konferencji naukowych. Kandydat jest również organizatorem lub współorganizatorem kilku krajowych konferencji naukowych.

Co prawda, Kandydat jest kierownikiem zespołu do opracowania dokumentów operacyjnych do drugiej i trzeciej części tomu *Bitwa o Ukrainę*, w ramach projektu Fundacji Rodziny Józefa Piłsudskiego, jednakże powyższe nie spełnia wymagania ustawowego w zakresie kierowania zespołami badawczymi, bowiem realizacja takich zadań musiałaby wynikać z projektu finansowanego z konkursów krajowych lub zagranicznych, a ponadto ustawodawca w tym zakresie posługuje się liczbą mnogą, a zatem Kandydat musiałby wykazać kierowanie co najmniej dwoma takimi zespołami badawczymi, by spełnić w tym zakresie wymóg ustawy.

Dr. Hab. Juliusz Tym odbył w sierpniu 2019 r. staż w Litewskim Instytucie Historii, zaś we wcześniejszym okresie, tj. w latach 2013 — 2016 prowadził kwerendy w Instytucie

Polskim i Muzeum im. gen. Sikorskiego w Londynie, co nie miało jednak charakteru stażu naukowego.

Oceniając dorobek Kandydata w zakresie kształcenia młodych kadr należy wskazać, że Kandydat wypromował we wrześniu 2018 r. doktora nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie na podstawie rozprawy doktorskiej pt. *Ukraina w polityce bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej*, a obecnie sprawuje opiekę naukową nad trzema doktorantami. Kandydat był recenzentem 5 rozpraw doktorskich i recenzentem dorobku naukowego w ramach procedury habilitacyjnej prowadzonej w 2017 roku w Wydziale Dowodzenia i Operacji Morskich Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni. Kandydat nie był promotorem prac magisterskich lub licencjackich z historii.

Działalność dydaktyczna Kandydata obejmuje głównie prowadzenie zajęć dydaktycznych na studiach wyższych na kierunkach: obronność, bezpieczeństwo narodowe oraz na studiach podyplomowych. Obok tego przygotował i wdrożył programy kształcenia na następujących studiach podyplomowych: Polityka obronna, Współczesne konflikty zbrojne i Turystyka historyczno-militarna oraz na studiach wyższych I stopnia na kierunku obronność, a także historia (specjalność historia wojskowa i historia służb specjalnych).

Kandydat posiada istotne osiągnięcia organizacyjne, ponieważ pełnił kilka funkcji w Akademii Obrony Narodowej w Warszawie, a następnie Akademii Sztuki Wojennej w Warszawie, której jest pracownikiem od dnia 5 marca 2007 r. Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego dr hab. Juliusz Tym był kierownikiem zakładu, kierownikiem Katedry Historii Sztuki Wojennej i prodziekanem w Wydziale Bezpieczeństwa Narodowego (2013-2016), a następnie twórcą i pierwszym dyrektorem Instytutu Strategii Wojskowej, a obecnie dyrektorem Instytutu Historii Wojskowej i Służb Mundurowych.

Kandydat systematycznie upowszechniania i popularyzuje wiedzę przygotowując publikacje popularyzatorskie. Kandydat wykonywał redakcję merytoryczną serii wydawniczej *Polskie oddziały pancerne na Zachodzie* Wydawnictwa Edipresse oraz brał udział w przygotowaniu Wielkiej księgi kawalerii polskiej, tego samego wydawnictwa, która ukazywała się w latach 2012-2014. Dr hab. Juliusz Tym w latach 2013-2019 brał też udział w kilkunastu programach telewizyjnych i radiowych, popularyzujących osiągnięcia nauk historyczno-wojskowych. Kandydat od 2017 r. jest członkiem Zespołu Historii Wojskowości przy Komitecie Nauk Historycznych Polskiej Akademii Nauk.

Wszystkie sporządzone w postępowaniu przed Radą Naukową Instytutu Historii Polskiej Akademii Nauk recenzje mają charakter merytoryczny i nie zawierają elementów mogących świadczyć o stronniczości wydanych opinii. Należy wyjaśnić, iż opinie recenzentów są podstawową częścią materiału dowodowego w postępowaniach o nadanie tytułu profesora. Dotychczasowe orzecznictwo sądowe potwierdziło, że negatywne oceny recenzentów nie mogą być zaprzeczane wyjaśnieniami kandydata do tytułu czy do stopnia. Samo postępowanie dowodowe przed Centralną Komisją ograniczone jest tylko do uzyskania opinii recenzentów Centralnej Komisji (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 stycznia 2012 r. sygn. I OSK 2052/11, LEX nr 11228810).

Spośród przedłożonych recenzji dwie autorstwa prof. dr. hab. Wojciecha Włodarkiewicza i prof. dr. hab. Janusza Zuziaka — kończyły się konkluzjami negatywnymi. Ocena monografii *Wielkopolska Brygada Kawalerii w kampanii 1939 roku* (Wydawnictwo Tetragon, Warszawa 2019) wskazana jako przewidziane w ustawie „wybitne osiągnięcie naukowe” jest zróżnicowana: pozytywna w ocenie prof. dr. hab. Janusza Odziemkowskiego, z pewnymi zastrzeżeniami prof. dr. hab. Tadeusza Dubickiego i (znacznymi) prof. dr. hab. Waldemara Rezmera, krytyczna zaś w recenzjach prof. dr. hab. Janusza Zuziaka i prof. dr. hab. Wojciecha Włodarkiewicza. Jako główny niedostatek monografii podnoszone jest zbyt małe uwzględnienie w niej strony przeciwnej, czyli niemieckiej. Ponadto, zdaniem autorów recenzji negatywnych tematyka monografii jest zbyt wąska jak na tzw. „książkę profesorską”.

Wszystkie pięć recenzji uwzględnia te same składowe dorobku kandydata do tytułu profesora. Powołany przez Radę Doskonałości Naukowej rzeczoznawca — prof. dr. hab. Aleksander Smoliński wyjaśnił w tym zakresie, iż: „rozbieżności pewnych ocen, które można zaobserwować w recenzjach dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego płk. dr. hab. J. Tyma mieszczą się w granicach niezbywalnego prawa każdego z recenzentów do wyrażania swoich indywidualnych ocen, w tym także mniej lub bardziej istotnych zastrzeżeń dotyczących poszczególnych ocenianych przez nich elementów jego aktywności na wszystkich wymienionych powyżej polach”.

Kandydat w treści odwołania odnosi się do podnoszonej w recenzji prof. dr. hab. Janusza Zuziaka kwestii braku umiędzynarodowienia dorobku, w tym m.in. braku podejmowania działań mających na celu zdobywanie grantów, wskazując na specyficzne utrudnienia, na jakie napotykać miał w tym względzie jako zawodowy żołnierz i pracownik uczelni. Prof. dr. hab. Aleksander Smoliński — rzeczoznawca Rady Doskonałości Naukowej — wskazał, iż: „Wydaje się, że wyjaśnienia dotyczące tych kwestii zamieszczone przez płk. dr. hab. J. Tyma w jego piśmie z 19 listopada 2020 r. nie rozwiewają wszystkich związanych z tym wątpliwości. Sądzić bowiem można, że pełnienie stałej służby wojskowej choć zapewne może utrudnić chociażby próbę prowadzenia badań w części archiwów posowieckich oraz zdobywanie związanych z tym grantów badawczych — nie powinno jednak stanowić dla niego poważniejszej przeszkody w publikacji wyników swoich badań czasopismach obcych. Tymczasem bez tego praktycznie cały dotychczasowy dorobek płk. dr. hab. J. Tyma stanowi jedynie część dorobku współczesnej historiografii polskiej — na dodatek wyłącznie wojskowej. Uwaga ta, sama w sobie, nie jest próbą deprecjonowania jego osiągnięć naukowych, ale wywołuje wskazane przez część recenzentów wątpliwości, czy jest on dostateczny do ubiegania się o tytuł profesora.”

Odwołujący wskazuje, iż powołany w postępowaniu recenzent — prof. dr. hab. Janusz Zuziak był stronniczy w formułowaniu swojej recenzji. Uzasadnieniem takiego stanowiska ma być spór pomiędzy Kandydatem do tytułu profesora a prof. Januszem Zuziakiem w czasie, gdy w latach 2007-2015 Kandydat był przełożonym prof. Janusza Zuziaka. Spór ten dotyczył różnic zdań o zasadach wyznaczania recenzentów na Wydziale Bezpieczeństwa Narodowego Akademii Obrony Narodowej oraz „sporów” o doktorantkę prof. Janusza Zuziaka, Ewelinę Czerwińską, która ostatecznie obroniła doktorat pod kierunkiem Odwołującego się. Rada Doskonałości Naukowej nie dostrzega żadnych

wątpliwości co do bezstronności ww. recenzenta, czemu dała wyraz w piśmie (BCK-org-107/2020) Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów z 3 kwietnia 2020 r.

Przepis art. 24 § 3 k.p.a. stanowiący, iż bezpośredni przełożony pracownika jest obowiązany na jego żądanie lub na żądanie strony albo z urzędu wyłączyć go od udziału w postępowaniu, jeżeli zostanie uprawdopodobnione istnienie okoliczności niewymienionych w § 1, które mogą wywołać wątpliwość co do bezstronności pracownika, ma charakter gwarancyjny i służy zapewnieniu bezstronnego wykonywania czynności w postępowaniu administracyjnym. Wydanie decyzji administracyjnej w postępowaniu, w którym czynności podejmował pracownik podlegający wyłączeniu na podstawie art. 24 k.p.a. stanowi wadę kwalifikowaną tego postępowania, co jednak nie miało miejsca w niniejszym postępowaniu.

Niewątpliwie przepisy o wyłączeniu pracownika stosuje się odpowiednio do biegłego i niewątpliwie recenzent winien być uznany za biegłego przy odpowiednim (a nie wprost), na mocy art. 29 ustawy, zastosowaniu art. 84 k.p.a. Recenzja jest bowiem środkiem dowodowym, a jej sporządzenie wymaga wiedzy specjalistycznej niedostępnej organowi.

Z informacji powoływanych przez Odwołującego nie wynika, by zaistniała relacja przyczynowo-skutkowa, wskazująca na możliwość braku bezstronnego działania przez prof. dr. hab. Janusza Zuziaka w zakresie pełnienia przez niego funkcji recenzenta w przedmiotowym postępowaniu o nadanie tytułu profesora. Nie sposób jest uznać, że okoliczności takie stanowi stosunek służbowy między recenzentem, a osobą ubiegającą się o nadanie tytułu profesora, który miał miejsce w latach 2007-2015, a zatem przed wszczęciem omawianego postępowania, jak i bliżej nieokreślone naginanie przez prof. dr. hab. Janusza Zuziaka ustaleń dotyczących procedur promowania prac doktorskich na Wydziale Bezpieczeństwa Akademii Obrony Narodowej w Warszawie.

W toku postępowania przed Radą Naukową Instytutu Historii im. Tadeusza Manteuffla Polskiej Akademii Nauk w Warszawie nie doszło do naruszenia przepisów postępowania w stopniu mogącym mieć wpływ na prawidłowość podjętej uchwały nie wyrażającej poparcia o nadanie tytułu profesora dr. hab. Juliuszowi Tymowi. Podjęta uchwała jest wyrazem woli organu kolegialnego, który biorąc pod uwagę całość okoliczności sprawy, zarówno przemawiających na korzyść strony jak i przeciwko niej, podjął w głosowaniu autonomiczną decyzję o sposobie załatwienia sprawy.

Jednostka organizacyjna prowadząca postępowanie miała merytoryczne i formalne kompetencje w tym zakresie, recenzje dorobku naukowo-badawczego, dydaktycznego i organizacyjnego Kandydata zostały sporządzone przez uznanych specjalistów i zawierały jednoznaczne konkluzje, uchwały oparte były na dostarczanej ich członkom niezbędnej dokumentacji oraz zawierają wymagane uzasadnienia. Dokumentacja związana z postępowaniem jest kompletna i była prowadzona w sposób prawidłowy.

Z art. 26 ust. 1 ustawy wynika, iż uzyskanie tytułu profesora zależy od osiągnięć naukowych w ogóle, jednak przede wszystkim po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego. Wskazuje na to użyte w art. 26 ust. 1 sformułowanie "osiągnięcia naukowe znacznie przekraczające wymagania stawiane w przewodzie habilitacyjnym" (wyrok NSA z 7 października 2014 r., sygn. akt I OSK 1425/14, publ. <https://cbois.nsa.gov.pl>). Większość recenzentów powołanych w niniejszym postępowaniu, a także rzeczoznawcy

Rady Doskonałości Naukowej uznali, że nie przedstawiono przekonujących argumentów przemawiających za posiadaniem przez Kandydata osiągnięć naukowych, które znacznie przekraczałyby wymagania stawiane w postępowaniu habilitacyjnym. Pohabilitacyjny dorobek Kandydata w tym zakresie należy uznać za solidny, lecz nieprzekraczający wymagań stawianych w postępowaniu habilitacyjnym.

Warto również przytoczyć fragmenty orzecznictwa sądów administracyjnych odnoszących się do kontroli postępowania administracyjnego związanego z postępowaniem przed Radą Doskonałości Naukowej, które to odnoszą się odpowiednio do przedmiotowej sprawy: „Decyzja Centralnej Komisji jest uchwałą podejmowaną przez określone gremium i to w głosowaniu tajnym. Głosowanie to jest przy tym tajne zarówno dla kandydata, jak i dla członków Komisji. Z tego powodu uzasadnienie decyzji musi cechować pewną ogólnikowość, gdyż zapadłe w omawianym trybie rozstrzygnięcie stanowi pewną wypadkową szeregu ocen i poglądów, niekoniecznie podzielanych w całości przez całe gremium. W orzecznictwie NSA wielokrotnie wskazywano, że uzasadnienie decyzji Centralnej Komisji nie może być wyczerpujące i nie musi ściśle odpowiadać wymogom art. 107 § 3 k.p.a. „(vide wyroki NSA: z 10 grudnia 2009 r., sygn. akt I OSK 902/09 i z 27 kwietnia 2010 r., sygn. akt I OSK 1226/09). „Sąd w składzie orzekającym w niniejszej sprawie w pełni podziela powyższe stanowisko, iż powodów rozstrzygnięcia podjętego w trybie tajnego głosowania nie da się przedstawić w formie uzasadnienia, o jakim mowa w art. 107 § 3 k.p.a., a tym samym ograniczenie uzasadnienia wydanej w niniejszej sprawie decyzji Centralnej Komisji z 25 marca 2019 r. nie stanowi naruszenia tego przepisu postępowania”.

Po wnikliwym zbadaniu argumentów strony, Rada Doskonałości Naukowej nie znalazła podstaw uzasadniających przyjęcie odwołania od uchwały Rady Naukowej Instytutu Historii Polskiej Akademii Nauk. Przedstawione przez stronę odwołanie oraz materiał dowodowy zgromadzony w postępowaniu wskazują, że Odwołujący nie spełnia wymagań art. 26 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule. W tej sytuacji Rada Doskonałości Naukowej postanowiła utrzymać w mocy zaskarżoną uchwałę Rady, której dotyczy odwołanie.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak na wstępie.

POUCZENIE

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Może ona zostać zaskarżona przez stronę, z powodu jej niezgodności z prawem, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Rady Doskonałości Naukowej, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

W przypadku zaskarżenia decyzji należy uiścić wpis sądowy w wysokości 200 zł. Przy uiszczaniu wpisu - zarówno gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, jak i na rachunek bankowy tego sądu - należy wskazać tytuł wpłaty, rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany, oraz sygnaturę akt sądowych. Prawo pomocy może

być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Ustanowienie adwokata lub radcy prawnego w ramach prawa pomocy jest równoznaczne z udzieleniem pełnomocnictwa. Strona może we wniosku wskazać adwokata lub radcę prawnego. Jeżeli strona we wniosku wskazała adwokata lub radcę prawnego, właściwa okręgowa rada adwokacka lub rada okręgowej izby radców prawnych, w miarę możliwości i w porozumieniu ze wskazanym adwokatem lub radcą prawnym, wyznaczy adwokata lub radcę prawnego wskazanego przez stronę. Prawo pomocy może być przyznane w zakresie całkowitym lub częściowym. Prawo pomocy w zakresie całkowitym obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Prawo pomocy w zakresie częściowym obejmuje zwolnienie tylko od opłat sądowych w całości lub w części albo tylko od wydatków albo od opłat sądowych i wydatków lub obejmuje tylko ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Częściowe zwolnienie od opłat lub wydatków może polegać na zwolnieniu od poniesienia ułamkowej ich części albo określonej ich kwoty pieniężnej. Przyznanie prawa pomocy osobie fizycznej następuje albo w zakresie całkowitym - gdy osoba ta wykaże, że nie jest w stanie ponieść jakichkolwiek kosztów postępowania albo w zakresie częściowym - gdy wykaże, że nie jest w stanie ponieść pełnych kosztów postępowania, bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Osobie prawnej, a także innej jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, prawo pomocy może być przyznane albo w zakresie całkowitym - gdy wykaże, że nie ma żadnych środków na poniesienie jakichkolwiek kosztów postępowania, albo w zakresie częściowym - gdy wykaże, że nie ma dostatecznych środków na poniesienie pełnych kosztów postępowania. Adwokata lub radcę prawnego można ustanowić dla strony, która nie zatrudnia lub nie pozostaje w innym stosunku prawnym z adwokatem lub radcą prawnym. Nie dotyczy to adwokata lub radcy prawnego ustanowionego na podstawie przepisów o prawie pomocy. Prawo pomocy nie przysługuje stronie w razie oczywistej bezzasadności jej skargi. Przyznanie prawa pomocy nie zwalnia strony od obowiązku zwrotu kosztów postępowania, jeżeli obowiązek taki wynika z innych przepisów. Przyznanie prawa pomocy może być cofnięte w całości lub w części, jeżeli się okaże, że okoliczności, na podstawie których je przyznano, nie istniały lub przestały istnieć. Wniosek o przyznanie prawa pomocy powinien zawierać oświadczenie strony obejmujące dokładne dane o stanie majątkowym i dochodach, a jeżeli wniosek składa osoba fizyczna, ponadto dokładne dane o stanie rodzinnym oraz oświadczenie strony o niezatrudnieniu lub niepozostawianiu w innym stosunku prawnym z adwokatem lub radcą prawnym. Oświadczenia, o których mowa powyżej, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie sądu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Wniosek składa się na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru. Postanowienie o przyznaniu, cofnięciu, odmowie przyznania prawa pomocy albo umorzeniu postępowania w sprawie przyznania prawa pomocy doręcza się stronie, która złożyła wniosek. Środek zaskarżenia przysługuje wyłącznie wnioskodawcy. Wniosek o przyznanie prawa pomocy oraz wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej składa się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu

lub siedziby na obszarze właściwości sądu, o którym mowa w § 1, może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym. Wniosek ten przesyła się niezwłocznie do sądu właściwego. Jeżeli oświadczenie strony zawarte we wniosku, o którym mowa w art. 252, okaże się niewystarczające do oceny jej rzeczywistego stanu majątkowego i możliwości płatniczych oraz stanu rodzinnego lub budzi wątpliwości, strona jest obowiązana złożyć na wezwanie, w określonym terminie, dodatkowe oświadczenie lub przedłożyć dokumenty źródłowe dotyczące jej stanu majątkowego, dochodów lub stanu rodzinnego. Wzór wniosku określa rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 2015 r. w sprawie określenia wzoru i sposobu udostępniania urzędowego formularza wniosku o przyznanie prawa pomocy w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz sposobu dokumentowania stanu majątkowego, dochodów lub stanu rodzinnego wnioskodawcy (Dz. U. poz. 1257 z późn. zm.). Wniosek o przyznanie prawa pomocy, który nie został złożony na urzędowym formularzu lub którego braków strona nie uzupełniła w określonym terminie, pozostawia się bez rozpoznania. Urzędowe formularze udostępnia się nieodpłatnie w budynkach Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz wojewódzkich sądów administracyjnych. Wzory urzędowych formularzy udostępnia się ponadto w Biuletynie Informacji Publicznej Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz wojewódzkich sądów administracyjnych.

Przewodniczący
Rady Doskonałości Naukowej

prof. dr hab. Grzegorz Węgrzyn

Otrzymują:

1. Dyrektor Instytutu Historii im. Tadeusza Janetuffla Polskiej Akademii Nauk w Warszawie
ul. Rynek Starego Miasta 29/31
00-272 Warszawa
2. Dr hab. Juliusz Tym

Klauzula informacyjna dotycząca przetwarzania danych:

1. Administratorem danych osobowych w ramach złożonej skargi, wniosku, skierowanego pisma jest Przewodniczący Rady Doskonałości Naukowej (Plac Defilad 1, 00-901 Warszawa, XXIV piętro). Kontakt do Administratora jest możliwy w następujący sposób:
 - a) listownie na adres: Plac Defilad 1, 00-901 Warszawa, XXIV piętro,
 - b) za pośrednictwem email: kancelaria@rdn.gov.pl
 - c) telefonicznie pod nr 22 656 60 98
2. Administrator wyznaczył Inspektora ochrony danych z którym w sprawach dotyczących danych osobowych można skontaktować się za pośrednictwem poczty e-mail: iod@rdn.gov.pl lub osobiście po uprzednim umówieniu terminu za pośrednictwem sekretariatu Dyrektora Biura.
3. Celem przetwarzania danych jest:
 - a) rozpatrzenie złożonej skargi, wniosku, pisma
 - b) zawiadomienie o sposobie załatwienia sprawy,
 - c) przekazanie dokumentacji do archiwum.
4. Dane osobowe będą przetwarzane w oparciu o przesłankę wskazaną w art. 6 ust. 1 lit. c) Rozporządzenia UE 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. (dalej: RODO), tj. dla wypełnienia prawnego obowiązku ciążącego na administratorze, w związku z obowiązkami określonymi w prawie krajowym:
 - a) obowiązek prawny wynikający z przepisów Działu VIII ustawy z 14.6.1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, w szczególności art. 237–238 KPA oraz z przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 8.1.2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania

- i rozpatrywania skarg i wniosków – na podstawie tych przepisów mamy obowiązek rozpatrzenia złożonej skargi, wniosku, pisma i zawiadomienia skarżącego o sposobie ich załatwienia;*
- b) obowiązek prawny wynikający z przepisów Działu I ustawy z 14.6.1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, w szczególności art. 35–38 KPA;*
 - c) obowiązek prawny wynikający z art. 5–6 ustawy z 14.7.1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym*
i archiwach – na podstawie tych przepisów mamy obowiązek zarchiwizowania sprawy.
5. *W związku z obowiązkiem rozpatrzenia skargi, wniosku, odniesieniem się do pisma i zawiadomienia o sposobie ich załatwienia dane osobowe skarżącego, wnioskodawcy, składającego pismo zawarte w skardze, wniosku, piśmie będą przetwarzane przez czas rozpatrywania skargi, wniosku, pisma. W związku z obowiązkiem archiwizowania dane osobowe skarżącego, wnioskodawcy, składającego pismo zawarte w skardze, wniosku, piśmie będą przechowywane wiecznie. Najpierw będą one przechowywane w archiwum zakładowym organu, a po 25 latach będą przekazane do archiwum państwowego.*
6. *Dostęp do danych osobowych mogą mieć następujący odbiorcy danych:*
- a) upoważnieni pracownicy Administratora,*
 - b) pracownicy archiwum państwowego, zgodnie z przepisami ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach,*
7. *Osoba, której dane dotyczą może skorzystać wobec Administratora z następujących praw:*
- a) prawa do żądania dostępu do swoich danych osobowych (art. 15 RODO),*
 - b) prawo do żądania sprostowania danych osobowych (art. 16 RODO),*
 - c) prawa do ograniczenia przetwarzania jej danych w sytuacjach i na zasadach wskazanych w art. 18 RODO lub do ich usunięcia zgodnie z art. 17 RODO („prawo do bycia zapomnianym”),*
 - d) prawa do wniesienia w dowolnym momencie sprzeciwu wobec przetwarzania jej danych osobowych z przyczyn związanych z jej szczególną sytuacją, o którym mowa w art. 21 ust. 1 RODO,*
 - e) prawa wniesienia skargi na przetwarzanie jej danych osobowych przez Administratora do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych (adres: ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).*
8. *Składając skargę, wniosek, pismo należy podać imię, nazwisko i adres zamieszkania, bez tych danych skarga, pismo, wniosek nie zostanie rozpatrzona. Podanie danych osobowych w celach wskazanych w pkt 3 jest obowiązkowe i wynika z § 8 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 8.1.2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków. Podanie innych danych jest dobrowolne.*